

## Effect of Concentrated Language Encounters Adapted (CLEA) Model of Teaching on Thai Reading Skill of Illiterate Grade 5 Students.

**Haminah Sosata**

M.Ed. (Curriculum and Instruction), Graduate Student  
Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus

**Teerayout Rascha**

Ph.D. (Curriculum and Instruction), Lecturer  
Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus

**Narongsak Rorbkorb**

Ph.D. (Educational Measurement and Evaluation), Lecturer  
Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus

---

**Received :** January 4, 2018 / **Revised :** April 10, 2018 / **Accepted :** April 18, 2018

### Abstract

The purposes of this research were to 1) study the level of Thai reading skill after learning by concentrated language encounters adapted (CLEA) teaching model 2) study Thai reading skill before and after learning by CLEA. The target group of this research, selected by purposive sampling, comprised of 16 Grade 5 illegible students of Bantanyongschool, Yaha District, Yala Province under jurisdiction of the office of Yala Primary Educational Service Area 2. The research carried out in the first semester of the 2015 academic year. The research instruments consisted of 1) lesson plans of using CLEA teaching model 2) a Thai reading skill test. The collected data were analyzed by means, standard deviations, and t-test for dependent samples.

The results were shown as follows 1) The students' Thai reading skill level in a post-test was in the fair level after learning by CLEA 2) The students' Thai reading skill in a post-test was significantly higher than in a pre-test after learning by CLEA at .01.

**Keywords:** Concentrated Language Encounters Adapted , Thai Reading Skill

## ผลของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ ภาษาแบบประยุกต์ (CLEA) ที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่อ่านไม่ได้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ฮามินะ โห้สะตะ

ศษ.ม.(หลักสูตรและการสอน), นักศึกษาปริญญาโท  
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ธีระยุทธ รัชชะ

ปร.ด. (หลักสูตรและการสอน), อาจารย์  
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ

ปร.ด. (การวัดและประเมินผลการศึกษา), อาจารย์  
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

---

วันรับบทความ : 4 มกราคม 2561 / วันแก้ไขบทความ : 10 เมษายน 2561 /  
วันตอบรับบทความ : 18 เมษายน 2561

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ 2) ศึกษาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์กลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่อ่านภาษาไทยไม่ได้โรงเรียนบ้านตันหยง อำเภอยะหา จังหวัดยะลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลาเขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2558 จำนวน 16 คน ได้จากวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ 2) แบบวัดทักษะการอ่านภาษาไทยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentages) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviations) การทดสอบค่าทีชนิดกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (Dependent Sample t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ (CLEA) มีระดับทักษะการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับพอใช้ 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ มีทักษะการอ่านภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**คำสำคัญ:** รูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์, ทักษะการอ่านภาษาไทย

## บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพของคนในชาติ ให้ความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สร้างความเข้าใจเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ และยังสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความพร้อม ความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ อีกทั้งให้มีการอนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่ตลอดไปเราคนไทย ผู้เป็นเจ้าของภาษาควรภาคภูมิใจที่ชาติไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ 9) ที่ทรงพระราชทานไว้ว่า “เรานี้โชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาลจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้” (สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2547) ในส่วนของ (กองวิจัยทางการศึกษา, 2545) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มีใจความสำคัญว่าการสอนวิชาภาษาไทยเป็นการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด มีวิจารณญาณ และมีทักษะในการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถอ่านภาษาไทยออกจึงมีชีวิตที่ได้เปรียบ และสมบูรณ์แบบในการติดต่อสื่อสาร ทั้งเรื่องส่วนตัว ส่วนรวมอย่างได้ผลดีกว่าผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกและเขียนไม่ได้ (กองทัพ เคลือบพนิชกุล, 2542)

ที่ผ่านมาการจัดการศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ประสบกับปัญหาความแตกต่างทางวัฒนธรรม และปัญหาที่เกิดจากผลกระทบของความไม่สงบในพื้นที่ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการจัดการศึกษาโดยภาพรวม และผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพของนักเรียนโดยเฉพาะ การอ่านภาษาไทยไม่ออกส่งผลต่อเนื่องถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ต่ำกว่าพื้นที่อื่น ๆ ของประเทศไทยมาโดยตลอด จากข้อมูลผลการสอบ NT ปี 2549 ชี้ว่าเด็กใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีคะแนนผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยในกลุ่มวิชาหลักเพียงร้อยละ 30 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของจังหวัดอื่นๆในภาคใต้และค่าเฉลี่ยของประเทศ ผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) พบว่าโรงเรียนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่ (มากกว่าร้อยละ 90) จะอยู่ในอันดับหลังถึงหลังสุด และผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาต่าง ๆ ที่ประเมินโดยสำนักรับรองมาตรฐาน

และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) พบว่าสถานศึกษาทุกประเภทในพื้นที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานอยู่มาก (ประเสริฐ แก้วเพ็ชร, 2550) และผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานปี 2551 ของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ พบว่าร้อยละของการอ่านภาษาไทยไม่ออกของนักเรียนในจังหวัดชายแดนใต้อยู่ในระดับที่สูงมาก คือร้อยละ 25 (ณัฐฐา กิณะพันธ์, 2556)

โรงเรียนบ้านตันหยงเป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษาเปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 2 นักเรียนทั้งหมดในโรงเรียนนับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร นักเรียนใช้ภาษาไทยในการสื่อสารน้อยมาก จึงส่งผลกระทบต่อทักษะการใช้ภาษาไทยของนักเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประจำปีการศึกษา 2556 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 74.03 (โรงเรียนบ้านตันหยง, 2557) และในปีการศึกษา 2557 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 79.22 (โรงเรียนบ้านตันหยง, 2558 ก) ซึ่งปรากฏว่าต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดคือ ร้อยละ 87 ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่ำกว่าเกณฑ์คือนักเรียนมีปัญหาด้านทักษะการใช้ภาษาไทย โดยเฉพาะทักษะการอ่าน พบว่านักเรียนอ่านหนังสือไม่ได้ อ่านหนังสือไม่คล่อง และอ่านสะกดคำไม่เป็น สรุปรจากการประเมินความสามารถการอ่านของนักเรียนประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ผลการประเมินปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนบ้านตันหยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนที่รับการประเมินความสามารถการอ่าน ระดับอ่านได้จำนวน 29 คน ระดับปรับปรุง จำนวน 12 คน และระดับอ่านไม่ได้ จำนวน 16 คน จากจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด 57 คน คิดเป็นร้อยละ 28.07 ของนักเรียนที่ได้ระดับความสามารถการอ่าน ระดับอ่านไม่ได้ (โรงเรียนบ้านตันหยง, 2558 ข) จากการสรุปรายงานการประเมินในครั้งนี้ถือว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จะกลายเป็นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในปีการศึกษา 2558 ที่อ่านไม่ได้อยู่ในระดับสูง จึงต้องรีบดำเนินการซ่อมเสริมการอ่านอย่างเร่งด่วน

ดังนั้นผู้วิจัย ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จึงคิดหาวิธีการแก้ปัญหาทักษะการอ่านของนักเรียน โดยเฉพาะการอ่านหนังสือไม่ได้ การอ่านหนังสือไม่คล่อง และการอ่านสะกดคำไม่เป็นให้กับนักเรียนทั้ง 16 คน อีกทั้งผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนด้วย ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาทฤษฎี ที่เกี่ยวกับการสอน และรูปแบบการสอนในหลาย ๆ รูปแบบเพื่อสอนซ่อมเสริมการอ่านให้กับนักเรียนกลุ่ม ดังกล่าว ในการนี้ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการสอน Concentrated Language Encounters (CLE) หรือ มีชื่อเป็นภาษาไทยคือ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา (มปภ.) ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่ใช้วิธีการทาง หลักภาษาเน้นการอ่าน กิจกรรมสนุก มีรูปแบบให้เลือกใช้ 3 รูปแบบ ที่กำหนดตามลักษณะการนำไปใช้กับนักเรียน ในแต่ละระดับความสามารถทางภาษา จึงมีความสนใจ และเชื่อว่ารูปแบบการสอนนี้จะช่วยพัฒนาการอ่านของ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีการพัฒนา ความสามารถการอ่านภาษาไทยได้ รูปแบบการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีข้อดีที่น่าสนใจเหมาะแก่ การนำไปใช้แก้ปัญหาคำความสามารถในการอ่านภาษาไทย และเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษางานวิจัยรูปแบบการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาก็มีข้อจำกัดอยู่หลายข้อที่เป็น อุปสรรคทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ประสบผลสำเร็จ ด้วยเช่นกัน เช่น วันทนี สารกานนท์ (2541) ได้กล่าวถึง ปัญหาและอุปสรรคของครูที่ใช้รูปแบบการสอนแบบมุ่ง ประสบการณ์ภาษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ 1) ครูไม่มีเวลาเตรียมแผนการสอน 2) ครูมีปัญหาการจัด กิจกรรมการสอนในชั้นที่ 5 3) ครูมีปัญหาเรื่องจัดทำแบบฝึก เสริมทักษะ 4) ครูมีปัญหาสร้างเครื่องมือวัดผลให้ครอบคลุม ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2550) ได้เสนอแนะไว้ว่า 1) ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาทฤษฎี หลักการ วิธีการและกลวิธีการสอนโดยละเอียด 2) ผู้สอน ไม่ควรข้ามขั้นตอนการสอนโดยเด็ดขาด 3) ผู้สอนไม่ควร คำนึ่งถึงหนังสือชุดเก่า แต่พยายามผสมผสานการสอน ตามความคิดและประสบการณ์ของผู้สอน กิจกรรมใน ขั้นตอนที่ 5 ต้องเลือกกิจกรรมที่ผู้สอนแน่ใจว่าทำได้ 4) การสอนขั้นตอนแรก ๆ ผู้สอนต้องอดทน ต้องให้ความ ช่วยเหลือผู้เรียนดำเนินการสอนอย่างค่อยเป็นค่อยไป และความรักความเมตตา ความเอาใจใส่ของผู้สอนต่อ ผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จในการเรียนรู้

จากการศึกษาข้อดี ปัญหา ข้อจำกัด และข้อ เสนอแนะของรูปแบบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษาผู้วิจัยจึงได้ประยุกต์รูปแบบการสอนแบบมุ่ง ประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 ที่มีอยู่ให้เหมาะสมกับ กลุ่มเป้าหมาย เพื่อแก้ปัญหาทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนด้วยการประยุกต์ขั้นตอนการสอนที่มีอยู่เดิม ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมายในงานวิจัย ในครั้งนี้ จึงเป็นที่มาของรูปแบบการสอน Concentrated Language Encounters Adapted (CLEA) หรือเรียก เป็นชื่อภาษาไทยว่ารูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ ภาษาแบบประยุกต์ และเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบกับ เวลาเรียนตามปกติของนักเรียน ผู้วิจัยใช้วิธีการสอน ซ่อมเสริมในช่วงส่งเสริมการอ่าน เริ่มตั้งแต่เวลา 08.00 น. ถึงเวลา 09.00 น. ของทุกวัน เป็นเวลา 6 สัปดาห์

## วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ การสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์
2. เพื่อศึกษาทักษะการอ่านภาษาไทยของ นักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ การสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์

## สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ การสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ มีทักษะ การอ่านภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

## นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

1. รูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา แบบประยุกต์ (Concentrated Language Encounters Adapted (CLEA)) หมายถึง รูปแบบการสอนที่เกิดจาก การสังเคราะห์รูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา (มปภ.) ด้วยการประยุกต์ขั้นตอนการสอนใหม่ ที่เน้น การสอนอ่าน เพื่อให้เหมาะกับนักเรียนที่ยังอ่านภาษาไทย ไม่ได้และมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาไทยน้อย ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอนที่ประยุกต์ได้ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 : ฟังนิทานพระราชานุญาตมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายรวมของเรื่อง พัฒนา

ความคิดรวบยอด เกี่ยวกับความหมายต่าง ๆ ของคำในเรื่องอย่างง่าย ๆ และถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 2 : เล่าเรื่องย้อนกลับ จุดมุ่งหมาย เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่ฟังจากการอ่านได้ และเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจความหมายในรายละเอียดของเรื่องได้

ขั้นตอนที่ 3 : อ่านแจกลูกสะกดคำ จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยเริ่มต้นด้วยการฝึกอ่านแจกลูกสะกดคำ ฝึกอ่านคำ และสุดท้าย ฝึกอ่านประโยคในภาษาไทย

ขั้นตอนที่ 4 : รวมพลังแต่งนิทาน จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนฝึกแต่งประโยค ด้วยการนำคำที่ได้จาก นิทานในขั้นตอนที่ 1 มาแต่งเรื่องใหม่ตามจินตนาการ ของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 5 : แสดงบทบาทสมมติ จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการสนทนาและ กล้าแสดงออก

## 2. ทักษะการอ่านภาษาไทย หมายถึงความ

สามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยเป็นคำและความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยเป็นประโยคได้อย่างถูกต้อง ตามหลักการอ่านในภาษาไทยด้วยการวัด การอ่านคำ 45 คำ ในประโยคที่กำหนด จากแบบวัด ทักษะการอ่านภาษาไทยของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษายะลาเขต 2 ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

## วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนที่อ่านภาษาไทยไม่ได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านต้นหยง อำเภอยะหา จังหวัดยะลา จำนวน 16 คน
2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre - Experimental Designs) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียววัดสองครั้ง (The One Group Pretest - Posttest Design) (วรณีย์ แกมเกตุ, 2555)

| Group | Pre-test       |   | Post-test      |
|-------|----------------|---|----------------|
| E     | O <sub>1</sub> | X | O <sub>2</sub> |

- E หมายถึง กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการทดลองด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์
- X หมายถึง การจัดการเรียนรู้รูปแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์
- O<sub>1</sub> หมายถึง การทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทยก่อนเรียน
- O<sub>2</sub> หมายถึง การทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียน

## 3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรต้นคือ รูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์

3.2 ตัวแปรตามคือ ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่อ่านไม่ได้

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยคือหลักภาษาไทย เรื่องการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทย

5. ระยะเวลาในการวิจัย คือภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

## วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 2 ประเภทคือ

1.1 เครื่องมือสำหรับดำเนินการวิจัยแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Items Objective Congruence หรือ IOC) ระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งมีแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดจำนวน 5 แผน จำนวนชั่วโมง 30 ชั่วโมง 6 สัปดาห์ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ขั้นตอนที่ 1 : ฟังนิทานพระราชานุกรณ 5 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ขั้นตอนที่ 2 : เล่นนิทานย้อนกลับจำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ขั้นตอนที่ 3 : อ่านแจกลูกสะกดคำจำนวน 15 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ขั้นตอนที่ 4 : รวมพลังแต่งนิทานจำนวน 5 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ขั้นตอนที่ 5 : แสดงบทบาทสมมติจำนวน 3 ชั่วโมง

## 1.2 เครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบวัดทักษะการอ่านภาษาไทยคือ แบบวัดทักษะการอ่านภาษาไทยจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลาเขต 2 ประจำปีการศึกษา 2558

## 2. การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้วิจัยเตรียมเครื่องมือที่จะใช้สำหรับการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ 2) แบบวัดทักษะการอ่านภาษาไทยที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลาเขต 2 เรียบร้อยแล้ว

2.2 เตรียมความพร้อมนักเรียนกลุ่มเป้าหมายให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ ตั้งแต่ต้นจนเสร็จสิ้นรวมทั้งการวัดและประเมินผลด้วย

2.3 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบนักเรียนที่อ่านภาษาไทยไม่ได้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนทดลองโดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านภาษาไทย

2.4 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบมุ่งประสบการณ์

ภาษาแบบประยุกต์จำนวน 30 ชั่วโมง 6 สัปดาห์

2.5 ผู้วิจัยทำการทดสอบนักเรียนที่อ่านภาษาไทยไม่ได้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการทดลองโดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านภาษาไทยชุดเดิมจำนวน 1 ครั้ง

2.6 นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าร้อยละทดสอบค่าทีชนิดกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (Dependent Sample t-test) มาวิเคราะห์และรายงานผล

## ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่อ่านไม่ได้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาระดับทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์นั้น มีระดับทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียน จากการประเมินทักษะการอ่านภาษาไทย ด้วยการกำหนดค่าอ่านที่ต้องการในประโยคจำนวน 45 คำ กำหนดคะแนนค่าละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 45 คะแนน ผลการทดสอบหลังเรียน ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ระหว่าง ( $\bar{X} = 30 - 45$ ) และมีคะแนนเฉลี่ยโดยภาพรวมเท่ากับ 45 คะแนน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาที่กำหนดไว้ พบว่าระดับทักษะการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับพอใช้ ปรากฏผลดังตาราง 1 โดยพิจารณาเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านภาษาไทยไว้ 4 ระดับ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 2, 2558) ดังนี้

ตาราง 2 เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านภาษาไทย 4 ระดับ

| ทักษะการอ่าน | การแปลผลระดับทักษะการอ่าน |
|--------------|---------------------------|
| 36- 45 คะแนน | ระดับดี                   |
| 27- 35 คะแนน | ระดับพอใช้                |
| 18- 26 คะแนน | ระดับปรับปรุง             |
| 0- 17 คะแนน  | ระดับอ่านไม่ได้           |

**ตาราง 2** ระดับทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์

| คนที่       | คะแนนเต็ม | คะแนนทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียน |          |
|-------------|-----------|-----------------------------------|----------|
|             |           | คะแนน                             | ระดับ    |
| 1           | 45        | 30                                | พอใช้    |
| 2           | 45        | 27                                | พอใช้    |
| 3           | 45        | 27                                | พอใช้    |
| 4           | 45        | 30                                | พอใช้    |
| 5           | 45        | 29                                | พอใช้    |
| 6           | 45        | 30                                | พอใช้    |
| 7           | 45        | 34                                | พอใช้    |
| 8           | 45        | 31                                | พอใช้    |
| 9           | 45        | 45                                | ดี       |
| 10          | 45        | 26                                | ปรับปรุง |
| 11          | 45        | 45                                | ดี       |
| 12          | 45        | 45                                | ดี       |
| 13          | 45        | 34                                | พอใช้    |
| 14          | 45        | 33                                | พอใช้    |
| 15          | 45        | 30                                | พอใช้    |
| 16          | 45        | 45                                | ดี       |
| คะแนนเฉลี่ย | 45        | 33.81                             | พอใช้    |

จากตาราง 2 พบว่าระดับทักษะการอ่านภาษาไทย การสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ จะได้ระดับของนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ ทักษะการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับ พอใช้

**ตาราง 3** ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์

| ทดสอบ     | N  | $\bar{X}$ | S.D.  | t     | p-value |
|-----------|----|-----------|-------|-------|---------|
| ก่อนเรียน | 16 | 9.13      | 4.470 | 11.57 | 0.000** |
| หลังเรียน | 16 | 33.81     | 7.045 |       |         |

\*\* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01



จากตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ หลังเรียนจะมีทักษะการอ่านภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

## สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่อ่านภาษาไทยไม่ได้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถสรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การศึกษาระดับทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ หลังเรียนนักเรียนมีระดับทักษะการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งสรุปรายละเอียดได้ดังนี้ ก่อนเรียนนักเรียนมีระดับทักษะการอ่านภาษาไทยในภาพรวมอยู่ในระดับอ่านไม่ออกทุกคน ส่วนหลังเรียนนั้นนักเรียนมีระดับทักษะการอ่านภาษาไทยในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ ทั้งนี้ เนื่องจากรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ เป็นรูปแบบการสอนที่ประยุกต์ขึ้นเพื่อเน้นการฝึกทักษะการอ่านโดยเฉพาะ ใช้นิทานที่นักเรียนคุ้นเคยและเคยฟังมาบ้างแล้วเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นเนื้อหาในการฝึกทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ เพื่อความง่ายและรวดเร็วในการจำคำศัพท์พื้นฐานในนิทาน จึงส่งผลให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการอ่าน และมีทักษะการอ่านที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในครั้งนี้ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่ารูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ เป็นรูปแบบการสอนที่ประยุกต์ขั้นตอนสอนเพื่อแก้ปัญหาการอ่านโดยเฉพาะ แต่ก็ยังเป็นขั้นตอนสอนที่บูรณาการทักษะทางภาษาเข้าด้วยกันทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อเป็นการส่งเสริมและต่อยอดการเรียนรู้ของการใช้ภาษาในลำดับสูงต่อไป อีกทั้งรูปแบบการสอนมุ่ง

ประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ เป็นรูปแบบการสอนที่เริ่มจากการสร้างความเข้าใจความหมาย หรือความคิดรวบยอดของภาษาก่อนจะเข้าใจเสียงและสัญลักษณ์ของภาษานั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2550) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีแนวคิดและหลักการที่มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งจะเป็นกลไกที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาในบริบทของสถานการณ์ และวัฒนธรรมที่หลากหลายได้ โดยสามารถสื่อความได้ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน และภาษากายตามจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน ทำนองเดียวกันเพื่อให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงความรู้ที่ตนเองมีกับความรู้ใหม่ที่กำลังจะเรียน สอดคล้องกับแนวคิดในทางจิตวิทยาการศึกษาของ ลิขิต กาญจนภรณ์ (2548) ที่ได้กล่าวไว้ว่า สิ่งแรกที่ต้องพิจารณาเป็นอันดับต้นก่อนเรียน คือ ประสบการณ์เดิมและความรู้พื้นฐาน ครูผู้สอนจำเป็นต้องพิจารณาถึงประสบการณ์เดิมและความรู้พื้นฐานก่อนการจัดการเรียนการสอนเนื่องจากหากผู้เรียนไร้ซึ่งประสบการณ์เดิมและความรู้พื้นฐานแล้วการเรียนการสอนในบทเรียนใหม่นั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ Goodman (1986) ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันโดยเน้นแนวทฤษฎีการสอนแบบองค์รวม (Whole Language Approach) ซึ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนอย่างเป็นธรรมชาติ โดยที่ผู้เรียนจะต้องใช้องค์ประกอบทางภาษาครบทุกส่วนของหน่วยภาษาในการสื่อความหมายจึงจะเป็นไปได้โดยง่าย การสอนภาษาโดยรวมตามธรรมชาติต้องคำนึงถึงเสียง ตัวอักษร วลี ประโยคและข้อความเช่นเดียวกันกับโมเลกุล อะตอม และส่วนย่อยของอะตอมที่ประกอบเข้าเป็นสิ่งที่ต่าง ๆ ได้ Krashen and Terrell (1983) นักทฤษฎีการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ได้กล่าวไว้ว่าการเน้นความหมายเป็นสิ่งสำคัญสิ่งแรกในการสอนภาษา เนื่องจากภาษาเป็นพาหนะแห่งการสื่อความหมาย ดังนั้น การรับรู้ภาษาจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อคนเราเข้าใจความหมายต่าง ๆ ในภาษาเป้าหมาย (Target language) แล้วคำศัพท์จะบ่งบอกความหมายของข้อมูลต่าง ๆ เป็นประการสำคัญ ไวยากรณ์จะมีบทบาทในฐานะเป็นองค์ประกอบที่จะช่วยให้ข้อมูลเป็นที่เข้าใจได้ดีขึ้นเท่านั้น แต่มีใช้สิ่งที่สำคัญที่สุด การเรียนรู้ภาษาต้องกระทำเป็นขั้นตอนโดยเฉพาะการเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติจะเน้นการให้ปัจจัยป้อนการเตรียมสภาพ



ทางอารมณ์ในการเรียนรู้และการให้การใส่ใจในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนในระยะหนึ่ง ก่อนที่จะให้ผู้เรียนพยายามใช้ภาษาด้วยตนเอง

2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ มีทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ก่อนเรียนนักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยในภาพรวมคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.13 จากคะแนนเต็ม 45 คะแนน และมีระดับทักษะการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับอ่านไม่ออก เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนมีคะแนนอยู่ระหว่าง 2-16 คะแนน มีระดับทักษะการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับอ่านไม่ออกทุกคน หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านภาษาไทยในภาพรวมเฉลี่ยเท่ากับ 33.81 จากคะแนนเต็ม 45 คะแนน มีระดับทักษะการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาคะแนนเป็นรายบุคคลจะมีนักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดคือ 45 คะแนน มีระดับทักษะการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับดี และนักเรียนมีคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 26 คะแนน มีระดับทักษะการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับปรับปรุง ทั้งนี้ เนื่องจากรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ เป็นรูปแบบการสอนที่เกิดจากการสังเคราะห์ขึ้นเพื่อแก้ปัญหาทักษะการอ่านของนักเรียนโดยเฉพาะ มีขั้นตอนสอนที่เน้นทักษะการอ่าน ซึ่งอยู่ในขั้นตอนสอนที่ 3 ที่ได้สร้างประสบการณ์ในการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย มีการสร้างสื่อบัตรคำดอกไม้งาจากพยางค์คำ จากคำในนิทานจำนวน 122 บัตรคำ เพื่อฝึกเรื่องการแจกลูกสะกดคำโดยยึดหลักการแจกลูกสะกดคำแบบวิชาการ (มานะ มานี) มีการฝึกผันเสียงวรรณยุกต์ที่มีการแยกพยัญชนะตามไตรยางค์อักษรสามหมู่ เพื่อการฝึกประสบการณ์ในการอ่านที่ถูกต้องตามหลักการผันเสียงวรรณยุกต์ รูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Teaching Approach) โดยมีนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้กล่าวไว้ เช่น Savignon (1983) และ Hilgard and Bower (1966) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การเรียนภาษาควรเน้น

ปฏิบัติมากกว่าการสอนโครงสร้างหรือการให้กฎเกณฑ์ทางภาษา ประสบการณ์ในการใช้ภาษาเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการสอน ผู้เรียนควรใช้ประสบการณ์กับเรื่องราวต่าง ๆ โดยตรงมากกว่าการฝึกทักษะกระสวนประโยค การปฏิบัติในการสื่อสารจะเป็นจุดสำคัญในการสื่อความหมายสำหรับการสอนภาษาแบบสื่อสาร Littlewood (1981) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะสำคัญของการสอนภาษาแบบสื่อสารคือ การให้ความใส่ใจกับหน้าที่ของภาษาอย่างเป็นระบบ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2550) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสาร ความสามารถในการสื่อสารได้แก่ 1) ความสามารถทางด้านภาษา ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษา เช่น เสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค 2) ความสามารถในการใช้ภาษา ได้แก่ ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน 3) ความสามารถในการใช้ภาษาตามระเบียบของสังคม โดยใช้ภาษาให้เหมาะสมกับระดับบุคคลและกฎเกณฑ์ทางสังคมตามบทบาทและสถานภาพในสถานการณ์สื่อสาร 4) ความสามารถในการเรียบเรียงถ้อยคำ เรียบเรียงความคิด เชื่อมโยงประโยคเป็นข้อความหลัก สอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรา อมรวิไลกุล (2547) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โรงเรียนบ้านปางมะเยา อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า แผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียน และความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 65 โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 78 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิริรัตน์ ศรีสุวรรณ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาควบคู่กับสื่อภาพการ์ตูนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านศาลาใหม่ อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ควบคู่กับภาพการ์ตูนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ควบคู่กับภาพการ์ตูนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอน แบบปกติ

## ข้อเสนอแนะ

### 1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะ ในการนำผลการวิจัยไปใช้ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1.1 ครูต้องศึกษาขั้นตอนการสอนของรูปแบบ การสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ให้เข้าใจ โดยเฉพาะขั้นตอนที่ 3 ซึ่งมีเนื้อหาเป็นหลักภาษาเรื่อง การสะกดคำในภาษาไทย ครูต้องเตรียมสื่อและแบบฝึก ให้ให้นักเรียนได้ใช้ ได้ฝึกให้มาก ๆ

1.2 นิทานที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ นั้นควรเป็นนิทานที่นักเรียนคุ้นเคยไม่ยาวเกินไป ง่ายต่อการจำคำ เพื่อไม่สร้างความเบื่อหน่ายและรู้สึกยุ่งยาก

แก่นักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยระดับทักษะ การอ่านภาษาไทยของนักเรียนหลังจากการใช้รูปแบบ การสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ ในภาพรวม อยู่ในระดับพอใช้

### 2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอน มุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ ที่มีต่อตัวแปรอื่น ๆ เช่น ทักษะการเขียน ทักษะการคิดวิเคราะห์การคิดอย่าง มีวิจารณญาณ ความคิดสร้างสรรค์ ความพึงพอใจต่อ การเรียน

2.2 ควรนำรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ ภาษาแบบประยุกต์ ไปเปรียบเทียบกับรูปแบบการจัดการ เรียนรู้แบบอื่นๆ เพื่อเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ มากยิ่งขึ้น

2.3 ควรนำรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ ภาษาแบบประยุกต์ ไปใช้กับชั้นเรียนอื่น เพื่อแก้ปัญหา นักเรียนอ่านภาษาไทยไม่ออก

## เอกสารอ้างอิง

- กองทัพ เคลือบพนิชกุล. (2542). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : แสงศิลป์การพิมพ์.
- กองวิจัยทางการศึกษา. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชรีรัตน์ ศรีสุวรรณ์. (2554). *ผลการใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาควบคู่กับสื่อภาพการ์ตูน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ณัฐธา กิณะพันธ์. (2556). *หลายกำแพงภาษาที่ภาคใต้*. สืบค้นเมื่อ 19 กุมภาพันธ์ 2558, จาก [https://www.uniccef.org/thiland/tha/reallives\\_20904.html](https://www.uniccef.org/thiland/tha/reallives_20904.html)
- ประเสริฐ แก้วเพ็ชร. (2550). *รายงานการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2548-2549 ของสถานศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้*. สำนักผู้ตรวจราชการ ประจำเขตตรวจราชการที่ 12.
- มยุรา อมรวิไลกุล. (2547). *การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง*. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- โรงเรียนบ้านต้นหยง. (2557). รายงานประจำปีของสถานศึกษา (Self Assessment Report) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2557. ยะลา : โรงเรียนบ้านต้นหยง.
- \_\_\_\_\_. (2558 ก). รายงานประจำปีของสถานศึกษา (Self Assessment Report)ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2557. ยะลา : โรงเรียนบ้านต้นหยง.
- \_\_\_\_\_. (2558 ข). รายงานผลการอ่านออกเขียนได้โรงเรียนบ้านต้นหยงประจำปีการศึกษา 2557. ยะลา : โรงเรียนบ้านต้นหยง.
- ลิขิต กาญจนารณ. (2548). จิตวิทยาการศึกษา : จิตวิทยาประยุกต์เพื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- วรณีย์ แกมเกตุ. (2555). วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันที สารุกันนท์. (2541). ปัญหาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดระนอง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. (2547). ภาษาไทยของเรา. กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์. (2550). การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา : กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการรู้หนังสือเพื่อปวงชน. กรุงเทพฯ : มูลนิธิโรตารีแห่งประเทศไทย.
- Goodman, K. (1986). *What's whole in whole language?*. Hong Kong : Scholastic.
- Hilgard, E.R., & Bower, G.H. (1966). *Theory Comes of learning*. New York : Appleton - Century - Crofts.
- Krashen, S.D., & Terrell, T.D. (1983). *The natural approach : Language acquisition inthe classroom*. Oxford : Pergamond.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative Language teaching*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Savignon, S. (1983). *Communicative competence :Theory and classroom practice*. Reading, Massachusetts : Addison - Wesley Publishing Company.